Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Червень -- 1947 -- June
Рік III., ч. 6. — Vol. III., No. 6

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

Курси Провідників У. К. Ю.

За бажанням і благословенням Їх Ексцеленмії Кир Василія Ладики, ЧСВВ., Екзарха Українців Католиків Канади, відбудуться цього року Курси Провідників УКЮ в Саскатуні, Саск., і в Едмонтоні, Алберта.

Порядок і програму цих курсів уложили Всеч. о. Фірман, Впр. о. Свобода, ЧСВВ., Впр. о. Курило, ЧСВВ., і Преп. Брат Методій, ЧБХШ.

В Едмонтоні курси відбудуться від 2-го до 27-го липня в Інститутах. В Саскатуні від 31-го липня до 24-го серпня. Курси почнуться тридневними замкненими реколекціями, приступленням до св. Тайн і спільним сніданням.

Предмети, що їх будеться викладати:

1. Апольоґетика, наука релігії, обряди, історія Церкви.
2. Католицька Акція.
3. Орґанізація.
4. Українознавство — граматика, читання, писання, історія України, українська література.
5. Бесідництво.
6. Дяківство.
7. Музика — інструментальна музика, теорія музики, історія української музики, дірігентура, спів.
8.. Ручні вироби — писанки, вишивки, шкіряні вироби, і т. д.
9. Танки.
10. Забави і спорт (як можна забавитися без музики).

Курси закінчуться іспитами, концертом і бенкетом.

Курсанти мають такі видатки:

1. Платять собі дорогу, якщо цего не зробить їхній відділ або парохія.
2. Платять $12.00 як вступ на курси.
3. Платять $25.00 за помешкання і все інше, якщо будуть перебувати в Інститутах. Можна однак перебувати де інде.

Головні виклади будуть давати Всеч. о. Фірман з Саскатуну, Впр. о. Свобода, ЧСВВ. з Вінніпеґу, Впр. о. Курило, ЧСВВ. з Едмонтону, і Преп. Брат Методій з Йорктону.

Реколекції в Едмонтоні буде голосити Впр. о. Ігумен В. Каменецький, ЧСВВ., а в Саскатуні, Всеч. о. Шумей, STL., з Геффорд, Саск.

ЮНАЦТВО
YOUTH

Рік III. Число 6. Едмонтон, Алберта. Червень, 1947.

Українське Католицьке Юнацтво Канади складає Їх Еміненції Кардиналові Тіссеранові сердечний привіт і щирі побаження з нагоди Їхніх відвидин.

До Відділів У. К. Ю. Алберти

Христос Воскрес!

Провінціональний Заряд УКЮ в Алберті отсим повідомляє всі заряди відділів і всіх членів УКЮ, що в днях від 2-го до 27-го липня цего року відбудуться Курси Провідників УКЮ в Едмонтоні. Це перші такі курси в Алберті, тому всі члени УКЮ в Алберті мусять доложити всіх можливих старань і заходів, щоб якнайбільше нашої молоді скористало з цих неоцінених викладів. Якщо не можемо прибути самі, то бодай захотім других. Всіх членів УКЮ просимо о щиру співпрацю. Нехай від тепер аж до курсів предметом наших зборів, докладів, дискусій і навіть приватних розмов будуть наші курси УКЮ в Едмонтоні.

Маємо нагоду зробити поважний поступ у нашій орґанізації. Зробім!

Маємо нагоду навчитися мови, релігії, історії, літератури, пісні, танків, музики, ручних виробів і взагалі української культури. Навчімся!

Можемо стати провідниками молоді, своєї орґанізації і працювати для добра Церкви і народу. Користаймо! Користаймо з золотої нагоди, а не пожалуємо!

Будемо мати добірних учителів і запевняємо, що час курсів для всіх курсантів буде найкращий і найвеселіший, що ми мали в нашім житті.

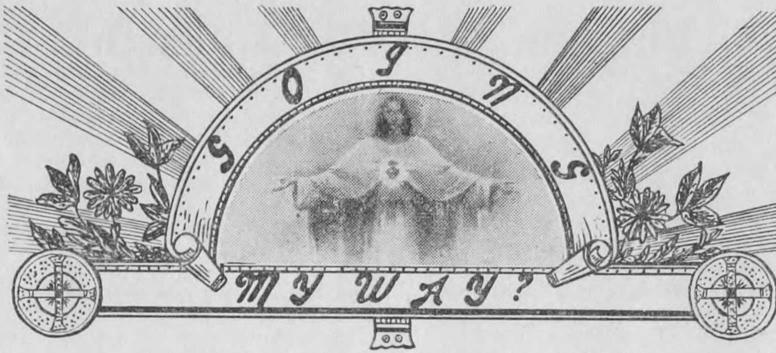
Просимо також всіх Зарядів при відділах УКЮ, щоб зарядили чимскорше одне підприняття з доходом на покриття коштів курсу і вислали на руки о. С. Курили, ЧСВВ.

З надією на загальне зацікавлення і співпрацю остаємось з юнацьким привітом.

— Олекса Курило, голова.
— Василь Процьків, секретар.
— о. С. Курило, ЧСВВ., провідник.

З життя Їх Еміненції Кардинала Тіссерана

Кардинал Евген Тіссеран родився 1884 р. в місті Нансі у Франції. Вже як студент богословія він інтересувався Сходом і тому в 1904 року виїхав до Єрусалиму і там відбув біблійні студії. Подорожував по цілій Малій Азії. В 1909 р. його як молодого священика покликали до ватиканської бібліотеки й одночасно він учив асирійської мови в папськім університеті св. Аполінарія. В роках 1911-12 відбув наукову подорож до Палестини й Мезопотамії. В часі першої світової війни був при війську при ґенеральному штабі в Сирії як перекладчик і знавець тамошніх обставин. У 1923 р. відбув ще наукову подорож до Сирії та Єгипту, а в 1926 р. по Греції й Абесинії. Відтак був у Америці і на зїзді бібліотекарів у Варшаві як пропрефект ватиканської бібліотеки. 15-го червня, 1936, Папа Пій XI іменував його кардиналом, а в три дні пізніше секретарем Свящ. Конґреґації для Східної Церкви. Він знає добре багато східних мов, має звязки з науковцями цілого світа, знає церковну-словянську мову, російську і трохи української.

by Brother S. Methodius, F. S. C.

HOW TO PREPARE FOR MARRIAGE

"Lead a Clean Life"

If we admire chastity in a woman, we admire it a thousand times more in a man. Even the world stands in awe of the power it gives a man. It cannot understand it; it scoffs at it as an impossible ideal; it even denies its existence — thus paying unwilling tribute to it — and withal it recognizes chastity in the firmness, the determination, and the power of the chaste man. The Devil, having no body, cannot understand the force of impurity and the source of its hold of man; the world, having no soul, cannot understand the force of continence and the source of its power.

"Know you not that you are the temples of the Holy Ghost and that the Spirit of God dwelleth in you?" asks St. Paul. At Baptism you are anointed with holy chrism and consecrated as God's temple. He who dares violate that consecration must incur the penalty of sacrilege. Willing sacrifice and tears may wipe away the offence against God, if the sacrifice and tears are united with the Precious Blood that flowed on Calvary for the sins of the world; if willing sacrifice and tears are not fortcoming, the violator of God's temple must stand his penalty, which comes surely in the world to come, and almost as surely in this world.

You are considerate enough of the welfare of your children to want to give them the purest mother in God's creation, a mother who can train them to piety and goodness, so that they will not "bring down your gray hairs in sorrow to the grave." Could you ask a pure, wholesome girl to entrust her innocence to the keeping of a beast? Could you ask her to enter into lifelong association with an animal whose reason is swept aside by the first breath of passion, whose sole joy in life is the basest feeling that can enter into the heart of man? Vice corrodes the mind as well as the body.

Chastity overcame pagan Rome, for it gave to the martyrs the fortitude of which they are the most excellent example in the history of the world. And chastity has lost none of its force in strengthening the arm of character. What field of battle won, what triumph of arms can compare in joy with victory won over self! When the soul comes clean with the help of God from such an assault it is concious of a power that can say NO with a force the world can understand and fear.

If you want hygienic reasons for purity they are abundant. Syphilis kills more people annually in the United States than any other disease, atlhough in the death notice it is usually listed under some other head. The Public Health Service of Chicago states that most of the locomotor ataxia, general paralysis of the insane, congenital debility, icterus and aclerma, 50 percent of the organic diseases of the heart and angina pectoris, 40 percent of the diseases of the arteries, celebral hemorrhages, apoplexy and softening of the brain, 20 percent of the Bright's disease and 10 percent of several other diseases noted in death certificates should be ascribed to syphilis. Perhaps the estimate is too high.

Children suffer worse than parents. Fournier's study of 72 syphilitic fathers is typical: 70 healthy mothers gave birth to 207 children, — 110 stillborn, 166 syphilitic, 31 healthy. One hundred percent of prostitutes are diseased; so are a large portion of wives and girls who are "easy-going"— and who are so at times in order to take a cruel revenge on mankind for their own condition. The ONLY sure precaution against disease is continence; every other precaution has been known to fail.

If you are inclined to scoff at this, ask some kind-hearted physician to show you cases. The Chicago clinic averages 2,000 cases a day and the hospitals and insane asylums have plenty of them. See the noses eaten away, look through the hole in the cheek, take a good look at a decayed brain. It gives you a new idea of Nature's revenge.

Liquor is the Devil's favorite weapon for assaults on chastity. A sober man may be

unchaste, but no drunken man can be sure of his chastity, can ever be safe from disease. "Rottenness and worms shall inherit him, and he shall be lifted up for a greater example, and his soul shall be taken away." Ecclesiasticus.

Clean ideals. "The nicest divorce I ever had" is the front-page characterization given by an American princess of the Paris decree that ended a month's debauch with an Egyptian. This sort of legalized prostitution kills everything fine in the heart and if it goes on unchecked at its present rate, it will kill everything fine in the American family. No social scourge is more deadly than the frenzied licentious woman who has the approval of society and the law; flee her poisonous breath.

The Catholic Church holds up to us the Blessed Virgin as the ideal of pure womanhood and St. Joseph as the ideal of manly chastity. And to prove that these models are possible of imitation she lays before us the long roll of saints, men and women, who consecrated their chastity to God. To see that these models still have ardent imitators you have only to watch the file of rugged, healthy young men approaching the Communion rail each morning. You love the fight you see in a strong, clean eye. "Blessed are the clean of heart, for they shall see God."

Clean companionship. Gold and silver, even diamonds, lose their lustre when exposed to poisonous fumes. Your soul is more precious than any of these, and no less susceptible to tarnish. Can your mind stay clean and pure in the midst of sordid discussions, filthy stories, foul philosophy, scenes of beastly degredation of the temple of God? Can your conscience keep its fine edge when it trifles with temptation? Can you ask God to preserve your soul free from stain when you rush headlong into danger? Can your ideals remain untarnished when the books and papers and magazines you read are written with the sole purpose of selling by their appeal to the basest human instincts? "Tell me with whom you go and I will tell you what you are."

The Sacraments and Prayer. It was certainly by the inspiration of the Holy Ghost that Pope Pius X opened the tabernacle for daily Communion when he did, for extraordinary means of grace are necessary to meet the extraordinary temptations of this licentious age. Only the state of grace and a right intention are necessary; hence even those whose struggle for purity meets with discouraging falls are not barred from the Holy Table. Prayer and Sacraments will give purity; and if one is not satisfied with the progress he is making in his quest of this virtue he should see a priest to find where the defect lies.

"As I knew that I could not otherwise be continent, except God gave it, and this also was a point of wisdom, to know whose gift it was: I went to the Lord, and besought Him, and said with my whole heart: God of my fathers, and Lord of mercy.... give me wisdom, that sitteth by Thy throne, and cast me not off from among Thy children." Wisdom.

"The corruptible body is a load upon the soul, and the earthly habitation presseth down the mind that museth upon many things." Wisdom.

Труднощі в Житті Молоді

Молодь визначається кількома прикметами, що різнять її від інших людей. Вона загально є занадто відважна і надмірно любить бути незалежною від нікого. Вона рідко коли приймає перестороги старших досвідчених людей. Все, що є противне її забаганкам вона уважає за противне культурі і поступові. Тих, що стараються її направити уважає за своїх ворогів. Дійсних ворогів має за приятелів, а щирих другів за справжних ворогів

Це все доводить до того, що молодь часто находиться в прикрім та дуже труднім положенні. І замість того, щоб стати сильно і заняти своє важне і відповідальне становище в житті, вона мусить тратити час на поборювання перешкод, що їх сама собі робить. Часто тих труднощів вона не всилі перемогти і стає зовсім невідповідна до виконання свого великого завдання, що його вимагає від неї народна і Божа справа. А нерідко буває й таке, що ці непотрібні труднощі забирають багато, або й весь час молодости і навіть як їх поконається, людина стає на своє становище пізно. А це шкодить і її самій і другим.

Щоб цего уникнути та заощадити собі багато клопоту і небезпек, молодь повинна все бути близько Христа, жити після Його вимог і плекати велику приязнь до Него в своїй души.

Одним каменем, що до него нераз розбиваються молоді душі — це сумніви щодо деяких справ віри. Обдарені бистрим умом, молодь часто зависоко думає про себе. Засліплена силою свого розуму вона забуває, що він є обмежений і не все видає правдивий осуд про кожну справу. Її тяжко зрозуміти чому Церква згори наказує в що мається вірити, а не полишає цего свобідній волі людини. Через це ду-

має, що Церква є противна людській свободі.

Одначе коли літа молодости минуться, людина пізнає яке це велике добро належати до такої церкви, що голосить свою науку непомильно і певно. Представте собі, що хтось мусить нагло виїхати з Канади до Европи літаком. Мусить перелетіти понад страшне, широке море. Чи розумно зробивби він, якщо б до цего лету вибрав собі якогобудь незнаного і непевного пільота? Чи повіривби він цілу подорож і своє життя першому ліпшому пільотові, що про його знання, досвід і совістність сумнівається? Певно, що ні!

Та це тільки одна коротка подорож. Наше життя, це друга, довша і багато важніша подорож. Це подорож до вічности, що є дійсно найвищою ціллю людського життя. Чи не є, отже, важне, щоб кожний, що ту дорогу відбуває, був певний не тільки щодо способу осягнення цеї цили, але й щодо всего того, що може його від неї відвести, відвернути? А тільки католицька Церква є одиноким орудником, що його дав людям Бог, що має змогу певно і непомильно перепровадити всіх людей через це бурливе життя до щасливого кінця. Бог не міг бути такий жорстокий, щоб назначити людям так високу мету, а заразом не дати провідника, що мігби до неї допровадити.

Люди, що жили в часах Ісуса Христа, мали такого провідника в Його власній особі. Чи мав Бог відняти всім іншим людям це велике добродійство і полишити їх без проводу й помочі? Ні! Він дав всім людям свою Церкву, що в ній містично живе сам Ісус Христос, її основник. І до цеї Церкви сказав Він: "Хто Вас слухає, Мене слухає". Хто раз зрозуміє, що Церква говорить з такою самою повагою як Христос, той не може мати ніяких сумнівів в справах віри, що їх та Церква голосить.

"Навіть і тисяча труднощів не можуть становити одного сумніву", казав Кардинал Нюмен. Що звичайно турбує молодь, це не справжні сумніви, але труднощі у її розумінні. Тому помиляється молодь, що думає, що те, чого вона не розуміє, є тим самим неправдиве. Такій молоді треба, по перше, більше віри, а по друге, більше вчитися про свою віру. Гарним прикладом для такої молоді є великий учений Луіс Пастюр, що чим більше пізнавав тайни природи, тим горячіше просив Бога, щоб дав йому "віру простенького селянина з Бретону".

Через дві тисячі літ вже гомонить голос Христа: "Тому ти віриш, Томо, що ти бачив. Щасливі ті, що не бачили, а повірили". Ті слова повинна взяти собі до серця молодь, що має якібудь труднощі відносно своєї віри. Правда, повинна вона старатися свої труднощі розвязувати при помочі науки і порад тих, що більше визнаються в тих справах, але при тім приймати те, чого вона невсилі зрозуміти. З покорою і щирою просьбою повинна вона припадати до стіп свого Спасителя і кликати до Него словами св. Томи: "Господь мій і Бог мій. Боже, поможи мойому невірству".

Папа Заохочує Молодь до Спорту

В часі послідної війни, в травні 1945 р. люди з великим дивуванням читали в часописах такі наголовки: "Папа промляє до спортовців"; "Папа поручає спорт для молоді".

Якже це? Чи Папа, зажурений страшним лихоліттям війни і занепокоєний дальшою долею людства, має час думати і говорити про спорт? Чого має Папу, найвищого видимого провідника Христової Церкви, спорт обходити? Що має спорт спільного з реліґією і Церквою? В очах католицької Церкви спорт має дуже велике значіння. Якщо він добре ужитий, він може людям, особливо молодим, дуже багато помогти у праці над собою, над своєю душею і над душами других.

Є немало людей, що думають і говорять, що Церква є противна всяким забавам. Вони думають, що Церква вимагає від своїх вірних повздержности від всяких утіх, розривок і веселости. Однак річ мається зовсім противно. Церква все і всюди заохочувала вірних, особливо, молодь, щоб брати живу участь у різних забавових підприємствах, особливо в спортовій грі. На доказ цего маємо велике число католицьких спортових дружин. Кожний католицький університет, колеґія чи школа мають такі дружини.

Спорт все був і є одною з основних вимог кожної католицької орґанізації молоді. Їхні орґанізатори і провідники дивляться на спорт як на річ, що виробляє не тільки тіло, але й душу молоді. Спорт помагає їм взнестися понад звичайний рівень думання, виробляє грачів на щирих і второпних людей. Бо яка булаб користь з самої тільки фізичної сили й справности, якщо б вони служили тільки як середник

Do Not Miss the Leadership Course

до осягнення пугаря, нагороди або іншої похвали? На що здався б спорт, якщо б спортовці не здобулися на це, щоб приміром встати пів години скоріше в рано, коли того вимагало б вислухання недільної Служби Божої?

Папа є тої думки, що спортовець повинен бути готовий підпорядкувати всі свої заняття, навіть і улюблений спорт, своїм релігійним обовязкам і заявляє, що є немало таких молодих осіб, що уживають спорту на свою власну шкоду. Багато молоді, каже він, посвячує весь свій час майже виключно на спорт, занедбуючи при тім свою науку та інші обовязки. Дім для них, це неначе гостинниця, що в ній вони переночують, а поза тим немов чужинці.

Добре відбуваний спорт значно виробляє силу волі, виробляє різні лицарські прикмети в молоді і заразом вчить панування над своїм тілом, що його Церква дуже високо цінить, бо воно є "храм Божий і мешкання св. Духа".

Не інакше ставився до спорту і попередний Папа, Пій XI. Говорячи до великого здвигу молоді він так висловився: "Благословлю цілим моїм серцем ваш спорт і забави. Я уважаю за щось дуже важного ваші ґімнастичні вправи, різні перегони, гірські виправи і все те, що ви робите для вашої розривки, бо це захоронює вас від бездільности, що є корінем всего злого. Вправляйте через спорт ваші тіла і душі, щоб бути спосібними боронити свою віру, що її так багато молоді тратить. При помочі спорту виробляйтеся на людей відважних і завзятих, що ніколи не подадуться, але все позістануть вірними дітьми католицької Церкви, навіть тоді, коли багато невірних повстає проти неї. Нехай спорт буде для вас середником набуття сильної волі, щоб ви не подавалися перед ніякими трудногцами ані перешкодами, що їх певно стрінете у практикуванні вашої св. віри. Плекайте спорт для ваших власних заслуг, для добра ваших братів!"

Maria Goretti --- MODERN MARTYR FOR PURITY

Anzio is in the news again. This time because of a young girl from that neighborhood who was murdered by a sex-minded boy. In dying for the love of purity she became a martyr. The process for her canonization has already started.

This is the story. Maria Goretti lived with her widowed mother and had little brothers and sisters in one half of a double house on a farm near Anzio. The other half of the house was occupied by Giovanni Serenelli and his son, Alesandro. Maria's father and Giovanni were partners in running the farm. That accounts for the two families living in the same house. Because of long association with the Serenellis, it was difficult for Maria's family to leave and seek livelihood elsewhere after the father's death.

Allesandro Serenelli, the young man in the case, grew up an updisciplined and dissolute youth. He conceived an unholy passion for Maria, who, though only twelve, already looked like a young woman. Twice Allesandro had tempted Maria and was repulsed both times. Then he laid plans that he was certain would succeed. One day when he knew the girl would be in her room, he excused himself from his work, went to his room and picked up a long knife that he had sharpened for this purpose. He hoped to terrorize the girl into yielding to him. He went to the room where Maria was working and made demands of her. The girl simply refused and went about her sewing. Suddenly Allesandro rushed in, seized Maria and dragged her by the hair across the floor. The girl cried out, but the noise of the threshing outside prevented her voice from being heard. "No, no; it's a sin. God doesn't want it. If you do it you will go to hell." She resisted his advances. Baffled and enraged, Allesandro plunged the knife into Maria's body; not once, but many times as if he were hacking a block of wood. Seeing her lying senseless, and thinking her dead, Allesandro slunk out and went to his own room. In a few moments Maria revived and with superhuman effort managed to drag herself to the head of the stairway and called the boy's father. But Allesandro heard her. Further enraged, he went back and drove blow after blow into the girl's back. The doctors later testified she had been stabbed 14 times.

Maria's mother found her in a dying condition. "Mother, it was Allesandro." "But why did he do it, my child?" "Because he wanted to do something bad, and I wouldn't let him," replied Maria.

At the hospital the doctors declared the case hopeless. They disinfected and stitched Maria's wounds. Her weakened condition would not permit an anaesthetic, so for two hours she bore the agony of the operating room. Before the priest gave her her last Communion, he asked: "Do you forgive this assassin from your heart?" "Yes," she replied, "I forgive him. In heaven I will pray for his conversion." Then she added, remembering Christ's words on the cross: "I, too, want him to be with me in Paradise." Maria died 24 hours after the sad tragedy.

From "Our Sunday Visitor."

The Advantages of Attending a Ukrainian Catholic Boarding School

One does not realize the many advantages of attending an Ukrainian Catholic boarding school until he has the great opportunity of doing so.

Some students say: "One school is as good as another. What difference does it make what school I attend, so long as I complete my studies and pass my grade." How unfortunate and dull is this little brain!

In a Catholic boarding school the students get a good grounding in their religious life. Youth is the time to set down the foundations of a good character, and such schools play a great part in the laying of this firm foundation. We have the privilege of learning much about our Faith that we were blind to before. We learn to love and serve God as we should, and live accordingly. A certain tool is of no value to us if we do not make use of it. The same applies to Religion. We must be good, practical Catholics in order to win our reward in Heaven.

What more, we live under the same roof with Jesus Christ and can visit Him whenever we please. We can be present at the Holy Sacrifice of Mass and receive Holy Communion every day. We are shielded from much occasion to sin. Is this not enough to be grateful for? But we get much more! Students of non-Catholic boarding schools are deprived of these privileges.

Many young Ukrainians do not know who they really are, where their ancestors originally came from and cannot even speak in their mother tongue. They do not know that the rich Ukraine yielded a fine crop of literature and fine arts. Ukraine claimed some of the world's finest poets.

They do not know the great history that Ukraine was forced to leave behind, to be concealed by the Russians. If they knew all this, they would be very proud indeed to be Ukrainians and would be better citizens of Canada. Our schools open our eyes to this knowledge.

Being in a boarding school, we learn to co-operate and live in harmony with our fellow students. We learn the value of obedience and discipline. This will be a great aid to us in our future social dealings.

Yes, Ukrainian Catholic boarding schools have their many advantages but many of the Ukrainians do not seem to realize this. Unfortunately, the Ukrainian Catholics can boast of only two such schools — namely the Sacred Heart Academy for girls, and St. Joseph's College for boys, both in Yorkton, Saskatchewan. The former is conducted by the Sisters Servants of Mary Immaculate and the latter by the Brothers of Christian Schools. These two schools are moulding their students into the fine, active Ukrainian Catholics of tomorrow.

Miss Helen Ciz, of Daysland, Alta.
Helen is attending High School at the Sacred Heart Academy, Yorkton, Sask. She contributed the jokes — A Little Moron.

If you ever have the golden opportunity of attending one such school, don't hesitate to do so, and advise others to do likewise. You will never regret it, but will always be thankful for it and grateful to your teachers and benefactors.

HELEN CIZ.

NEW SUBSCRIPTIONS

During the last month we received new subscriptions from the following:

Mr. N. Senkiw, Kitchener, Ont...... 10
Rev. I. Procentij, OSBM., Edmonton 4
Rev. Bro. Methodius, F.S.C., Yorkton 3
Mr. Sam Rys, Edmonton........... 2
Rev. J. Holowaty, Fisher Branch.... 1
Rev. M. Hannas, OSBM., Derwent... 1

Many thanks and best of luck to these friends of the Youth.

— The Youth.

U. C. Y. PICTURE PARADE

TOP CENTRE — The choir of New Kiew, Alta., composed mostly of U. C. Y. members.

RIGHT TOP — A few boys who took part in the retreats. In the centre are their retreat masters.

RIGHT CENTRE — Retreat House at Marylake, Toronto, where the Ukrainian High School boys held their retreat this year.

RIGHT BOTTOM — Rev. Father Wavryk, OSBM, with the boys who attended his retreats. (See article — A Spiritual Adventure).

BOTTOM CENTRE — Toronto girls enjoying tea after the few days of meditation and prayer. They also took part in the retreats.

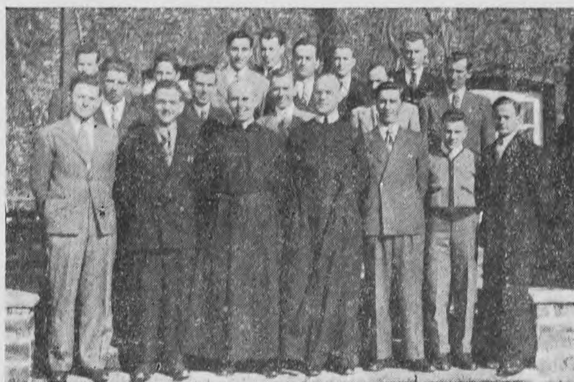
LEFT BOTTOM — A group of retreatants with their retreat Master, the Rev. M. Romanovich, OSBM, of Grimsby, Ont.

А Як Ви Думаєте?

Чи нинішна молодь гірша від молоді з перед 25 літ?

Є тепер загальне поняття, що нинішна молодь є багато гірша від молоді, що жила тому 25 літ. Ми думаємо, що ні. Ось наші причини.

Ми признаємо, що теперішна молодь має багато блудів і провин. (Хто їх не має?) Але з розмови родичів ми довідуємося, що й їхня ґенерація не була вільна від закидів. Тому, що давніше не були ще так дуже поширені ані радіо, ані кіна, ані різногорода пресові видання, загал людей не мав змоги довідатися про різні поступки молоді. Причина та, що тоді менше розголошували такі річи, як провини, особливо молодших людей. Небуло на це часу ні змоги.

Крім цего, давнішими часами менше докоряли молодим людям за їхні провини, а більше вчили їх як провадити добре й чесне життя. А вчили цего не тільки словом, але передусім добрим приміром. Коли родичі думали, що їхня дитина, хлопець чи дівчина, плекають приязнь з невідповідною особою, то їм зараз пояснили причини, чому вони повинні таку приязнь закинути і то в такий спосіб, що й самі молоді відразу зрозуміли і вже самі не бажали продовжати того знакомства. Коли ж родичі не хотіли, щоб їхні діти вчащали до того або іншого місця на розривку, то постаралися, щоб ті діти мали відповідне місце, де могли б зібратися і невинно забавитися.

Великий попит за доглядачками дітей нині є доказом, що родичі не доглядають належно своїх дітей. Дітей повинен виховувати батько і мати, а не наймичка чи дівчина, що більше має на увазі гроші, що їх в той спосіб заробляє, як добро дитини. Не диво, що потім ті самі родичі жалуються, що їхні діти недобрі.

Тепер часто можна почути, що молодь, це немов подорожний, що їде автом, приїде до стації, встане, затрубить, набере ґазоліни тай їде дальше. Це значить, що молодь в дома тільки наїсться, а поза тим її в дома нема. Чи дивуватися цему, коли самі родичі тих дітей, накормивши своїх найменших кладуть їх спати, а самі вибераються до знакомих на забаву або щось подібного і вертають нераз коли вже сонце має сходити?

Ті, що говорять, що теперішна молодь дуже злочинна, певно дивляться тільки на тих, що злочини поповняють, а зовсім не бачуть багато більше число молоді, що не тільки старається, але нераз і вдійсности краще життя провадить ніж неодні старші.

Беручи під увагу величезні перешкоди, що їх теперішна молодь стрічає на дорозі до доброго, чистого і примірного життя ми думаємо, що їхні старання уникнути ці прерізні небезпеки і нагоди до злого повинні знайти більше поливу і признання, ніж вдійсности буває. Як вже не знайде молодь наших часів більше похвали і признання, то повинна їх бодай тільки зазнати, кілько дізнає критики!

Чи ви не годитеся з цим?

— Our Sunday Visitor.

ВІДВАГА

(ОПОВІДАННЯ)

Грицько Дармохвал просив великої ласки в Бога. Він гарячо молився, щоб він перейшов свої іспити. Він бувби не страхався їх ,наколиб не був він слабував так довго та не опустив тільки днів школи. Але коли ученик має тільки кілька місяців, щоб у них долапати в науці це, що він стратив майже за половину шкільного часу, то справді перед ним стоїть велике діло до виконання. Тяжка праця, знав Гриць, була одиникою вихідною точкою в такій ситуації. І він постановив робити все, що зможе; поза тим він буде молитися так ревно як і працювати, проситиме Бога, щоб поміг йому, щоб дав йому сили й енергії до праці, що він заміряв виконати.

Пані Дармохвал була тої думки, щоб її син повтаряв свій рік науки. Тоді він зможе легше братися до роботи та відпочине по тяжкій хоробі. Але батько тільки додавав йому відваги кажучи:

"Я думаю, що ти зможеш це виконати, сину. А хочби й ні, то не пошкодить пробувати. Кілька тижнів тяжкої праці тобі не зашкодить. Коли перейдеш іспити, то навчишся, що коли приложитися з усім зусиллям то можна виконати багато більше праці, ніж у звичайному часі. Я навіть думаю, що для молодця це дуже добре, час від часу, взятися до справді тяжкого завдання. Бож нема кращого способу, щоб виробити себе до тяжких завдань у пізнішім життті."

Гриць заохочений, запевнив батька, що він буде пробувати та додав:

"І я буду молитися гарячо. Кожного дня, коли я був слабий, я жертвував свої терпіння Пресв. Серцю Христовому. А те-

пер я можу просити нашого Господа, щоб поміг мені перейти добре іспити."

"Так," відповіла пáні Дармохвал. "Коли ми є жертвенні в нашій службі Господу Богу, Він буде жертвенний для нас."

Грицько був жертвенний. Він мав мало часу на забаву, але він знаходив час на вислухання щоденно Служби Божої, приймав св. Причастя, а з дня на день його молитви й набоженства ставали довші й ревніші. Він бажав бути щедрий для Бога, щоб він міг сподіватися жертвенности й від Бога для него.

А щоб ще більше показати свою жертвенність він вишукував усяких способів щоб осягнути відпусти, що їх жертвував він за душі в чистилище. В тім намірі приймав він щоденно св. Причастя, виучувався відпустові молитви та короткі зітхання, що їх міг стало повторяти навіть у клясі.

І ці його змагання осягнути якнайбільше відпустів для терплячих душ завели Грицька до виявлення надзвичайної відваги.

Він пригадав собі, що його мати даючи йому відзнаку Серця Христового сказала, що він може осягнути сто днів відпусту за кожний раз, що він скаже: "Хай прийде Твоє Царство" коли носить ту відзнаку. Він пригадав також, що є сім літ і сім чотиродесятниць відпусту за ношення цеї відзнаки прилюдно в процесіях, підчас спільних молитов, або через пів години перед Пресв. Евхаристією.

Коли правилася в церкві Суплікація, він учепив цю відзнаку Серця Христового поверха свойого плаща, щоб її було видно. Потім, коли виходив з церкви він забув за цю відзнаку. Спішучи до дому через парк, він переходив попри ґрупу хлопців, що стояли гуртом чекаючи певно на прихід ще інших. Один з них поглянув зацікавлено на його відзнаку.

"Чекай хвилину," він закликав. "Що ти носиш за відзнаку на своїм ковті?"

На хвильку Грицько засоромився. Він відчував, що вони будуть сміятися з нього й він задумав утікти від них. Зараз, потім, він поконав себе, Він може бути досить відважний, щоб приняти насмішки...

"Це," він сказав, "є відзнака Серця Христового. Католики почитають Серце Христове як середник Божої любови до Людей."

"Релігійна відзнака, чи не так?" питаючий закпив собі. "Коли я побачив це червоне, я думав що це може комуністична відзнака... Припускаю, що ти думаєш, що Бог позволить тобі засісти на хмарах та грати Йому на арфі, коли ти будеш ходити до церкви кожної неділі."

Заким Грицько міг відповісти другий хлопчиско забрав голос.

"Вже досить," він сказав. "Цей хлопець був досить чемний, щоб відповісти на твоє питання, хоч він міг сказати тобі пильнувати свого діла." Тоді він звернувся до Грицька. "Іди собі, хлопче. То вже все."

Грицько поглянув на балакаючого й пізнав його. То був Василь Черешня, що мешкав у одній з маленьких хатин на вулиці під горою. Він усміхнувся до Василя чемно й відійшов поволи до дому.

Для него все чекало багато роботи в дома й тому зараз узявся до своїх книжок. Та наука нині не йшла йому гладко. Недавня пригода стояла ще перед його очима. Тому зараз по вечері він вийшов трохи на свіжий воздух. Без надуми спрямував свої кроки під гору до дому Василя Черешні. Здалека побачив Василя як косив траву перед хатою. Грицько підійшов до нього.

"Я прийшов подякувати тобі, що ти вставився за мною там на вулиці."

"Це нічого," відповів Василь. "То тільки так приключилося, що ти говорив до такого, що любить собі кпити з релігії. Я не є святий, але я не хочу, щоб умішуватися в чиїсь справи, хто хоче йти до церкви та молитися, навіть коли я самий не дбаю про такі річи."

"Але ти ходив до церкви," сказав Грицько здивовано. "Я памятаю, що я бачив тебе колись у церкві."

"Від коли я лишив школу, я не міг знайти роботу. Мої родичі є на реліфі, а я не хочу йти до вищої школи без відповідного вбрання. Ті хлопці, що ти бачив говорять про зміну обставин так, що ми будемо ліпше матися... Але я починаю думати, що вони тільки так говорять."

"Однак то було дуже гарно з твоєї сторони. що ти мені поміг."

"Я побачив твою відзнаку Серця Христового. Я колись мав таку. Я відчув, що він бажає тебе висміяти й збентежити, тому я був готовий... Але я студіював твоє лице. Мені виглядало на хвилю, що ти є перестрашений; відтак ти опанував себе, і я догадувався, що ти постановив показати їм, що ти є гордий своєї віри. Чи ти боявся?"

"Я думав що вони будуть сміятися й я хотів утічи від них."

"То не є легко встати й говорити коли ти думаєш, що люди будуть сміятися з тебе. На це треба відваги. Я знав, що ти її маєш, коли я побачив **як** твій вираз лиця змінився. Я майже самий хотів крикнути з радости. І тому я став по твоїй стороні."

"Може й я маю трохи відваги. Чи це не є одна з ласк, що ми дістаємо з Тайною Миропомазання? Але й ти мусиш мати відвагу, інакше ти бувби не говорив так як ти зробив. Чи ти потому мусів боронитися перед ними?"

"Ні. Вони знають, що не поплатиться зачіпатися зо мною."

Грицько ще раз подякував Василеві й попращався з ним. Він вернувся назад до

(Докінчення на окладинці)

SOCIAL WHIRL

MANITOBA

PROVINCIAL SECRETARY TENDERS RESIGNATION

The Provincial Council of Manitoba has announced the resignation of Miss Helen Linkiewicz from the post of Secretary for the U. C. Y. of Manitoba.

With this resignation the U. C. Y. loses a very fine official but consolation may be gained from the fact that Helen remains a good U. C. Y. member at her local Club at Elmwood in Winnipeg. The resignation was self-tendered and the reason stated was a very good one indeed. Helen will be married to Mr. Adam Ezinicki also of Elmwood, on July 12th at St. Peter's Church.

Miss Linkiewicz served as Provincial Secretary for six months being elected to the post at the 1946 Convention held at Sandy Lake, Manitoba. The resignation was accepted according to rules laid down in Chapter 16 of the U. C. Y. Constitution.

The Provincial Council wishes to extend to Miss Linkiewicz through this public medium the most sincere thanks for her work for the past half year and on behalf of the U. C. Y. of Manitoba wish her the best of luck and happiness for the future.

At the same time the news of Miss Linkiewicz's resignation was made, the appointment of Miss Mildred Cholodnuk to fill the post, was announced. Miss Cholodnuk has been a member of the U. C. Y. for over four years and is a member of the St. Nicholas Youth League here in Winnipeg. She holds the position of representative to the U. C. Y. at that club. Miss Cholodnuk was the only candidate nominated at a U. C. Y. Provincial Council meeting held on April 21st to fill the existing vacancy and her appointment was carried unanimously by the entire Council present.

IMPORTANT NOTICE TO ALL U. C. Y. CLUBS IN MANITOBA

All correspondence to the U.C.Y. should now be addressed as follows:

Ukrainian Catholic Youth,
c/o Miss M. Cholodnuk,
721 Burrows Avenue,
Winnipeg, Manitoba.

Executive bodies and Clubs in other provinces are requested to take note of the above change.

U. C. Y. SOCIAL AT ST. MICHAEL'S

Transcona, Man.

The U. C. Y. of Manitoba held its second Social at the clubrooms of the St. Michael's Youth League in Transcona. The event took place on the evening of Sunday, May 4th, and was one of the most enjoyable and successful ones to date. Full credit for this goes to the committee and members of the St. Michael's Youth League who outdid themselves in preparing a really fine evening's entertainment.

Commencing with a couple of fast, entertaining games of cards, the evening continued with dancing sprinkled with amusing parlor tricks. Prizes were awarded for special dances, guessing games and other events. Toward late evening the dancing urge turned to popular, fast "kolomaikas" and polkas which left many members breathless for the rest of the evening.

A delightful lunch which included ice cream sundaes was served by members of St. Michael's. Mr. Michael Hewko, president, introduced Mr. Sam Kruk, vice-president of the U. C. Y. of Manitoba, who thanked the St. Michael's Youth League for their work in planning and holding the Social.

After the repart the evening continued with dancing and it may be added here that the attendance was exceptionally good. All Clubs from Winnipeg were well represented and there were some members present from country points as well. Seen dancing a fast kolomaika in her own very good inimitable style was Miss Beth Myzack, Dominion Secretary, as well as Miss Helen Nykoruk, fifth member on the Dominion Executive.

Congratulations are in order to the St. Michael's Youth League for an evening well spent and very much enjoyed by all.

M. B.

— ANNOUNCEMENT —

The St. Nicholas Youth League extend wedding congratulations to Mr. and Mrs. Fred Oste, who were married on May 7th, at the St. Nicholas Church, Winnipeg.

PRESENTING VARIOUS CLUBS

The Provincial Executive takes great pleasure in publishing herewith a list of U. C. Y. Clubs which had sent in lists of memberships and Constitutional Dues for 1946. The list appearing hereunder comprises Clubs which have either sent membership lists or dues, or have sent both. Please note that this list is compiled up to April 21st, 1947 and others received since that date will appear shortly in another issue of the Youth. Clubs which have sent in dues are advised that receipts for same have been mailed by the Provincial Secretary.

St. Michael's Youth League — Transcona, Man.
St. Nicholas Youth League — 612 Flora Ave., Winnipeg.
U. C. Y. — Oakburn, Man.
U. C. Y. — Newdale, Man.
U. C. Y. — Olha, Man. (40 members).
U. C. Y. — Rosedale, Man. (18 members)
U. C. Y. — Sandy Lake, Man. (20 members).

The Executive also wishes to inform all the Clubs that have requested membership cards and Constitutions that these requests are being taken care of as soon as received and the items ordered should be in possession of the Club's Secretary by the time this article appears in the Youth.

MANITOBA CLUB COMMITTEES

Published herewith is a list of the committees of a number of the U. C. Y. Clubs in the Province of Manitoba. This list is published for the information of all U.C.Y. organizations throughout Canada. More committee lists will appear in the July issue.

Club: U. C. Y. — Rosedale, Man. (vic. Lockport).
Address: c/o the Secretary, R. R. No. 1, Rosedale, Man.
Director: Rev. Father Melnik.
President: John K'zlyk.
Vice-Pres.: Jerry Woloshyn.
Secretary: Pearl Luchko.
Treasurer: Bill Skazik.

Club: U. C. Y. — Olha, Man. (nr. Oakburn).
Address: c/o Secretary, Olha, Man.
President: Nicholas Maryniuk.
Vice-Pres.: Dmytro Massil.
Secretary: Rosalie Twerdochlib.
Treasurer: Peter Madyk.
Financial Sec'y.: Rose Toponicki.
Controllers: Sonia Drozda, Michael Toponicki.

Club: U. C. Y. — Sandy Lake, Man.
Address: c/o Secretary, Box 59, Sandy Lake, Man.
President: Borys Kristolovich.
Vice-Pres.: John Millenchuk.
Secretary: Elise P. Chastko.
Treasurer: Edward Prosken.
Fifth Member: Zenon Kristolovich.

MANITOBA NEWS AND VIEWS

The St. Nicholas Youth League is planning a concert to be presented at the St. Vital Sanitorium in the near future. The affair is an annual one and the patients at the Sanitorium look forward to it every year with great enjoyment.

St. Mary's Youth League (or more popularly known as "Boyd Club") has resumed its weekly Sunday night jive sessions at their hall. The place is a mecca for cats and boogie enthusiasts.

Thirty-five members of the Gamma Rho Kappa Club (associated with the Newman Club) of the University of Manitoba held a Communion Breakfast at the St. Nicholas School recently. Lorne Reznowski, president, introduced Mr. Eddy Cass of the local Knights of Columbus as guest speaker.

Donna Grescoe, Winnipeg's genius of the violin, is planning a concert tour of the United States and Mexico.

The news that the Dominion Executive of the U. C. Y. is fashioning a U. C. Y. button has been received in all clubs with great enthusiasm. It is about time we had something in our lapels to distinguish us from other organizations.

The Knights of Columbus in Winnipeg are once again sponsoring the Catholic Junior Parliament in which all Catholic Schools participate. Elected as representatives from the St. Nicholas School are Marion Balagus and Thomas Chypryk.

The Provincial Executive is planning a proposed Oratorical Contest among all U. C. Y. Clubs in Manitoba.

The Ukr. Cath. Choir under the direction of Rev. Father Boniface will leave Winnipeg sometime in June for Clear Lake, where plans are under discussion to hold an Open Air High Mass. A concert is also on the agenda. The choir is comprised of members from the various U. C. Y. Clubs in Winnipeg and Transcona.

M. BAKUSKA.

HOLD REGULAR GET-TOGETHER

The Winnipeg Branches of the Ukrainian Catholic Youth of Canada held their regular monthly get-together at Transcona, on Sunday evening, May 4th. There was a grand turn-out and the seven Winnipeg Branches were well represented.

The evening started out with a bang in a get-acquainted game of "Collecting Autographs." The prize was won by Borden Skrypnyk of St. Nicholas Youth League, Winnipeg, for collecting the most autographs in one minute. This was followed by novelty dances, such as bingo dances and elimination dances with prizes given out to the winners. During the course of the evening, a lovely and delicious lunch was served by the local club. This was followed by dancing. Towards the end of the evening, Mr. Sam Kruk, vice-president of the Provincial Executive, thanked the guests for coming out in full force to help put over the social and also thanked the Transcona Branch for the hospitality received when they got there. Then Michael Hewko, president of the Transcona Branch, thanked the guests for coming out to help make the social such a success and was looking forward to next month's Get-Together which will probably be held in the St. Nicholas Parish, Winnipeg.

ANNUAL BAZAAR

St. Michael's Youth League

St. Michael's Youth League held their Annual Bazaar this year on March 14th and 15th. With the help of all the parishioners the bazaar turned out to be a great success. Much time was spent in organizing and planning this bazaar and through the untiring efforts of each and every member, the bazaar turned out to be the best held in the last number of years. The financial status of the club also was bettered through the bazaar as the club had just finished extending the upstairs in church.

Honor Their Pastor

Sunday, March 23rd, was a memorable occasion for St. Michael's Parish. It was exactly five years ago that Father Boniface Sloboda came to be Parish Priest at St. Michael's Church. To celebrate this great occasion, a supper was held in his honour at the Parish Hall, Sunday evening. The supper was a complete surprise to Father. As he entered the hall, presumably to attend a tea sponsored by St. Michael's Youth, he was greeted with great applause from the guests. After the guests were seated, the Master of Ceremonies, Michael Hewko, called upon Michael Balaban, who explained, particularly to Father Boniface, the occasion of this big celebration. He also proposed a toast to Father Boniface's health and hoped that he would be with us for at least another five years.

A lovely and delicious dinner was then served. Tall tapers adorned each table, while the head table was centred with a beautifully decorated five-tier cake topped with a bouquet of snapdragons. Following the supper, Michael Hewko gave a report of the great work Father has done during his stay in Transcona. Father Boniface was ordained in Chicago on March 9th, 1942. On March 15th, he had his first Mass in his home town in St. Michael, Alberta, and on March 22nd, he had his first Mass in Transcona. While in Transcona, he has organized a number of clubs, some of which are: The Altar Boys, the Children of Mary, St. Michael's Youth League, the Missionary Union of St. Josaphat, and the Apostleship of Prayer. In addition, he has organized the choir and spends a greater part of his valuable time teaching the choir. The choir has become very well known and has made a number of concert trips out to Manitoba and Ontario towns.

Father Boniface was then presented with a sum of money from the 200 guests present. Father Boniface, in his usual well-liked manner, thanked the people for their good wishes and gifts. He replied that he thoroughly enjoyed working in the Parish and it was hard to realize that five years have gone by already, and was looking forward to many more years of pleasant work here. Community singing brought the evening to a close.

Hold Annual Concert

The annual concert in honour of the great Ukrainian Poet, Taras Shevchenko, was held this year on April 2nd. The Choir under the direction of Father Boniface Sloboda, opened the concert with a few well-known and loved songs written in honor of the great Poet. Little Marilyn Jakul, who is only three years old, stole the show as she delighted the audience with her sweet voice as she sang a number of songs. Alfred Sawchuk, who also sang a solo, accompanied by his sister, Kay, on the mandolin, was also very well received. The concert was brought to a close with an outdoor scene. The choir sat around an imitation camp fire and harmonized beautifully in two well known Ukrainian folk songs. In the second song, the choir hummed the last verse softly while Winnie Hladki, in her usual well-liked voice took the solo. This also was very well received and enjoyed by the audience.

ONTARIO

A SPIRITUAL ADVENTURE

"Hi, Mary! Say, what's come over you lately? You've changed. Where did you get that happy sparkle in your eye? And it's a long time since we've seen anyone get so enthused about helping around the club and in the parish. Come on, let the rest of us gals in on your secret."

The girls at the club had been mystified in the pleasant change in their friend and had promised themselves they would not go home from their weekly meeting until they had cornered Mary and made her "spill the beans."

"Well, I should think there would be a change, after all the good resolutions I made at the Retreat," replied Mary and her blue eyes gave an extra little sparkle.

"So... now the light dawns! We have noticed a change in some of the fellahs in the club and come to think of it — they did make the Retreat, too. Do you mean to tell us that a retreat is your secret?" The girls could not hide their surprise.

"It's no secret, girls, I am sure the members of the Retreat Association phoned you about it and no doubt, you received invitations through the mail."

A few sheepish, guilty glances criss-crossed among the girls.

"Now we seem to realize how much we missed, so how about telling us more about it?"

"Why, there's nothing I'd like more; I gained so much from the Retreat that I feel that it is not only a pleasure but an obligation to tell my friends about it. You know, girls, I realized only recently that there is such an organization in Toronto as the Ukrainian Catholic Retreat Association. The Association with the support and assistance of the Provincial Executive of the U. C. Y. O. organized all the Retreats held during this spring in Ontario.

"Whose bright idea was this Retreat Association?" one of Mary's chums wanted to know.

"I understand that Father B. Dzurman, Spiritual Director of the U. C. Y. O. in Ontario, organized the Retreat Association in 1946 and worked very zealously to make the Retreats a success. Last year the Retreats were more or less local here in Toronto, and the only out-of-town parish participating was Kitchener. Whereas this year the Retreat Association really settled down to business and let most of the neighboring parishes, as well as Toronto, know all about the Retreats. This year Retreats for out-of-towners were held at the newly-obtained Mount Mary Immaculate Orphanage at Ancaster, and I have been told that girls and boys from Hamilton, Kitchener, Grimsby, St. Catherines, Brantford and Waterford made the Retreats in Ancaster. They tell me that Ancaster is an ideal place for Retreats. In Toronto, Retreats for high school girls and high school boys, working boys and the two retreats for working girls turned out very successfully. All in all, 128 young people made a Retreat this year."

"Goodness! That's a lot of young people. What exactly did you do there? Weren't you scared?" enquired an inquisitive little brunette.

"Scared? Well, maybe a little at first, but that certainly didn't last long. There is such a friendly spirit at a Retreat that you immediately lose all your self-consciousness and whatever fear you have. During the Retreat there is a special course of conferences which deal particularly with the problems of the group of young people making the Retreat. In these conferences, the Retreat Master told us where we came from, how we should live here on earth and where we are going. He showed us the reality and importance of our souls, the necessity of improving and sanctifying our lives, the horrors of hell and the infinite mercy of God."

"And how could you keep quiet and not talk?" was the burning question of our little chatterbox.

"You may be surprised," answered Mary, "but I did not find it at all difficult to keep quiet. There were so many things to think about, so many things to 'talk' over with Jesus in the quiet intimacy of the tiny chapel, that I didn't find much time for conversation with my friends."

"Did you have an opportunity to go to Confession?"

"Oh, yes, we went to Confession on Saturday evening, and then on Sunday morning Father said Mass and we all received Holy Communion."

"And what did you do for the rest of the day on Sunday?" Questions were popping up from every corner of the group of girls.

"We had some very important conferences, among them a conference on purity and choosing a vocation. Now, girls, I know exactly what to look for in a boy who will make a good husband! In between conferences on Sunday the Retreatants had an opportunity to have a private chat with the Retreat Master. This proved very helpful to some of us. You see, this gave the Retreatants a chance to obtain advice and guidance on their own personal difficulties. The Retreat Master was so sympathetic and understanding that it was very easy to ask for advice."

"Did the same Retreat Master give all the Retreats?" was another question.

"No, there were three different Retreat Masters. High school girls were very fortunate in having Father Chimij, OSBM, from New York. In fact the young girls enjoyed their Retreat so much that when the convener told them to pack up because it was time to go home, they said, "Do we have to go home? We want to stay for another day or so."

Dr. Wavryk and Fr. Romanovich, OSBM., from Grimsby, Ont., preached the other Retreats. The Retreatants feel that they owe a great deal to the Fathers for the Retreats which they conducted so wonderfully. We realize that they must have spent long hours in preparing the enlightening conferences and we are deeply grateful for their kindly interest and helpful guidance.

"I guess there is no getting away from it," sighed the little brunette, "we really missed something worth while when we didn't make the Retreat."

"Yes, I am afraid you did miss a great deal." In the peaceful solitude of the Retreat I spent my time thinking about the two most important persons in the world—God and I—in that way I came to know God more clearly and to love Him more dearly and now I want to serve Him to the best of my ability. — Yes, girls, it was indeed, a Spiritual Aventure."

Lillian Dzurman,
President Ukr. Cath. Retreat Ass'n.
Toronto, Ont.

SASKATCHEWAN

СПІЛЬНО ПРИНИМАЮТЬ СВ. ТАЙНИ

Альвена, Саск.

Ранок. Легонький приморозок освіжив повітря, а тихесенький вітрець повіває і надає руху живучому сотворінню. Небо ясне, голубе як синє море — навіть хмарочки невидно, що б не розбивати одностайности блакитно-синього виду. Сонце як великанське рожеве колессо викотилося на небосклін і в ту мить своїми яскравими лучами освітило краєвид. Чудово. Ранок такий чудесний, що найгірш закаменіле серце безбожника мусить признати, що лиш Божа рука може таке вчинити. Невже ж це виймковий ранок. Невже ж, природа радіє тим, що людство ділає.

Такий ранок був дня 29-го березня, коли то всі члени УКЮ в Альвені містечку приступили спільно до св. великодної Сповіди, щоб сповнити свій великодний обовязок; щоб подякувати Всевишньому за дари та ласки, що їх отримали. В девятій годині рано, підбадьорені чудово-гарною погодою весняного ранку, зо всіх сторін містечка зійшлися члени з великою охотою й ще більшою вірою до місцевої церковці. Почалася Сповідь, що її вислухали Всеч. Отці Чарний і Олійник. По тихій Сл. Божій о. Чарний запросили молодь до міської салі, де жіноче товариство цеї парохії св. Михаїла, приготовило спільний сніданок.

Входимо ми до салі, а там білою скатертю застелений стіл. На столі чудовий вид — коби скорше просили засідати... Нема ще всіх членів. На дворі почалося топити і хтось сказав, що деякі позастрягали у свіжім веснянім болоті. Як то тяжко та невигідно чекати. Нарешті. Тріюмф. Прийшли всі. Альвенські члени УКЮ сильно вірють у потребу сніданку. Хоч необхідна є духовна піддержка, конечна є і фізична, бо ми не є надприродні.

Тепер шановне жіноцтво запросило нас за стіл. Отець Чарний провели молитву і всі взялися до роботи. Пройшла довша хвилина веселого гуторіння, калатання ложок, зденькоту горнять та полумисків. Це ознаки, що члени "працюють" добре. Членкині жіночого товариство все були нам до услуги. Коли хто з нас "заслаб" на брак поживи, вони зараз були при нас з повною, новою "рецептою."

По сніданку о. Чарний, парох і почесний голова нашого відділу УКЮ висказали свою радість з приводу нинішної події. Чому? "Бо це перший раз в історії місточка Альвени українська католицька молодь спільно приступила до св. Сповіди і св. Причастя, а опісля до спільного снідання". "Це", продовжав о. Парох, "буде велика радість не тільки для родичів, але й для українського загалу. Наші родичі вірою і надією перемогли великі трудноці. Тяжка подорож зо старого краю, біднота, невигоди пióніра не застрашили їх. Вони боролися, і тепер складають на наші руки працю, щоб ми її дальше вели". На закінчення сказав: "Те все доконали наші родичі з вірою в одного Бога. Ту віру, котру ми повинні цінити як наш найбільший скарб, вони нам передали. Тож і з тою вірою і ми повинні взятися до праці, продовжати те, що вони почали, щоб колись мали що передавати другим. Тільки жива віра дасть нам можність і силу осягнути нашу ціль".

Всеч. о. Олійник коротенько начеркнув обовязок УКЮ, щоб були готовими, як юнацтво, заняти місце своїх батьків. Як українці, вони повинні винести рідну культуру понад культуру інших народів. Як католики, вони повинні вести працю з вірою в одного Бога й одну правду. Однак щоб те все перевести в діло треба мати силу, жерелом якої є св. Тайни. Хто черпає силу з цего жерела — цей є непобідимий.

Опісля слідувала коротка промова голови місцевого відділу УКЮ п. Богдана Задворного. В імені молоді він подякував Всеч. Отцям і жіночому товариству за труд у приготовленні гостини для молоді. Він закликав відділ до дальшої праці, до виповнення своїх обовязків так, щоб батьки могли ними гордитися.

По промовах о. Олійник провів молитву. Знова почулись веселі розмови та жарти. При цій нагоді взяли кілька знимок на памятку. Тому що це був будний день, всі спішилися до дому, але з більшою вірою та заохотою до праці в будуччині.

Стефан Кобринський
(Прес. реф. відділу)

ALBERTA

ЛЮБИТЕЛЬ МОЛОДІ НА ЮНАЦТВО

В неділю, 27-го квітня, до Плейн Лейк, Алберта, загостив наш вислужений Місіонар та великий любитель молоді, Впр. о. А. Трух, ЧСВВ. На проповіді підчас Служби Божої вони в кількох словах згадали про вагу доброї преси в народі та заохотили нашу молодь щоб читала особливо свій так цінний журнал Юнацтво. А що наші часописи потребують ще багато помочі, щоб могли тим краще бути редаґовані, то Отець Місіонар зараз по проповіді пішли з тацою на ту ціль. Збірка принесла $27.50, з чого на Юнацтво призначено $13.75. Сердечна подяка належиться всім парохіянам з Плейн Лейк за ласкаві жертви, а Впр. о. Труховi за память про наш молодечий журнал Юнацтво.

ВІДБУЛИ РІЧНІ ЗБОРИ

Річні збори УКЮ в Новому Києві відбулися в Народнім Домі дня 28-го лютого. Присутні того дня були також наш парох, о. М. Дацюк, ЧСВВ. Бувший голова, п. Гр. Семенюк, відчинив збори молитвою. Звіт прочитав писар Юрій Качмар. Звіт з приходів і розходів за минулий рік прочитав скарбник Людвик Самоїл. З великої суми грошей що остала в касі видно, що молодь багато і тяжко працювала.

На 1947 рік був вибраний слідуючий заряд: Голова—Николай Гриців; заст. гол.—Анна Качмар; писар—Юрій Качмар; скарбник—Григорій Семенюк; Людвикові Самоїл поручено справу забав, а до помочі йому вибрано Юрія Качмара. По довгих нарадах збори закінчено молитвою.

ВШАНУВАЛИ ШЕВЧЕНКА КОНЦЕРТОМ

В березні УКЮ Нового Києва відіграли концерт на звеличання памяти найбільшого нашого творця слова — Тараса Шевченка. Хоч минуло вже 133 роки від його народження і 85 літ від його смерти, наша молодь не забуває і не забуде згадати його добрим словом. Першою точкою концерту був привіт від голови УКЮ, п. Н. Гриців. Відтак хор відспівав кілька Шевченкових пісень — Зоре моя вечірная, Заповіт, Кокошка і Журавлі. Були також гарні деклямації, дуети й квартети. В часі концерту панна А. Качмар виголосила довший науковий реферат. Присутні щиро вислухали цей реферат і оплесками віддали її честь за знаметниту промову.

На цім місці УКЮ складає п. Самоїлові сердечну подяку за його труд у приготовленні концерту.

Юрій Качмар, писар.

ВШАНУВАЛИ СВОЇХ МАМІВ

У. К. Ю. в Едмонтоні ніколи не забуває віддати особливішу пошану своїм мамам з нагоди Дня Матері. Почавши від якої 2-ої год. в неділю пополудні, 11-го травня, рухлива молодь поралася в Нар. Домі, щоб все гарно приготовити до чайного приняття в честь своїх мамів. Мило було глядіти, як молоді дівчата прилагоджували перекуску, а хлопці доносили до гарно застелених столів.

Але на гербатці не закінчилося пополудневе приняття, бо молодь приготовила ще й маленьку концертову програму. Вступне слово виголосив п. В. Байрак; фортепянове сольо відіграла панна Емілія Василишин; сопранове сольо відспівала панна Соня Пилипа, а акомпаніювала їй її учителька пані МкСпоран; головну промову виголосив Василь Процьків; скрипкове сольо відіграв Віктор Байрак, а його сестра Діянна була при пяні.

Як кожного року, так і цего, молодь обдаровує найстаршу маму при Нар. Домі гарною вязанкою рож. Тою щасливою мамою цего року була пані Олена Процьків.

На закінчення приняття пані Анна Прийма в імені мамів щиро подякувала молоді за таке гарне й миле приняття в честь своїх мамів.

A LITTLE MORON

Why did the little moron:

1) Push the cow over the cliff?
2) Go to the "round" church?
3) Go to the woods?
4) Cut his brother in two?
5) Cut the feathers off his chicken?
6) Push the horse off the cliff?
7) Where did he look for his lost cow?

Answers:

1) He wanted to see the "Jersey Bounce."
2) So the devil wouldn't corner him.
3) To see a family tree.
4) He wanted a half-brother.
5) He wanted to give it a feather-cut.
6) He wanted to see a horse-fly.
7) Down the "milky way."

ВІДВАГА !

(Продовження зо сторони 11)

дому. В хаті застав своїх родичів. По хвилі став він розповідати їм цілу пригоду того дня в парку.

"Добрий з тебе хлопець," закликав урадуваний батько. "Більшість з нас потрафить видержати биття, особливо тоді коли ми є розлощені. Але я не можу продумати про ніщо що вимагалоб більше відваги як це, шоб видержати насмішки.

"Василь Черешня говорив щось подібного."

І Грицько переповів родичам свою розмову з Василем коло його хати. "Василь немав жадної роботи ще від тоді як він лишив школу," він докінчив.

"То цей той високий молодий хлопака, що нераз у нас косив травку та обтинав деревцята? Він все є дуже чемний та виконує свою роботу скоро й добре. Нам у фабриці якраз треба тепер одного робітника й я думаю, що молодий Василь надається на цю позицію." Пан Дармохвал звернувся до Гриська: "Побіжино, сину й попроси Василя, щоб прийшов сюди. Мені здається, що ми маємо для нього роботу.

Грицько утішений вибіг, щоб сповнити припоручення, а Василь не надумуючися лишив машину до кошення та спрямував свій хід до Дармохвалового дому. В короткому часі він записався на опорожнене місце в фабриці.

Пізніше, як Грицько сказав Василеві, що він перейшов свої іспити, його приятель не був дуже здивований.

"Я знав, що ти перейдеш," він сказав. Ти маєш відвагу. Особи, що мають відвагу взятися до роботи ніколи не стають невдатними.

Wolansky Mr. Joseph Apr.47
10813 - 111 Ave.
City

Do You Want to be a leader?

PLAN AND PREPARE

— for the —

LEADERSHIP COURSE

to be held in

EDMONTON, July 2nd to 27th.

— and —

SASKATOON, July 31st to Aug. 24th.

SUBJECTS:

Apologetics
Catholic Action
Organization
Ukrainian Culture
Public Speaking
Singing and Music
Handicraft, Dances.

LECTURERS:

Rev. B. Firman
Rev. B. Sloboda, OSBM.
Rev. S. Kurylo, OSBM.
Rev. Bro. Methodius, FSC.
and other qualified persons with much experience.

DO NOT MISS THIS OPPORTUNITY!

— SPEND YOUR VACATION WITH PROFIT! —